

Nealegeri

Adriana Birau

Înveliș de suflet, carcasă fragilă,
Oferită cadou de când ochi am făcut,
Ne face văzută prezența în lume
Cu ambalajul intact și nedesfăcut.
Cu toții admiră cutiile trupești,
Pline, uneori goale, chiar nu contează,
Uitând că sunt straie de cărnuri omenești,
Nealese, ce poate ne limitează.

Casa, religia și țara le-am primit.
Suntem pioni pe tablă de șah dată,
Mutările ne sunt îngrădite constant,
Gândirea ne e mereu comandată
De reguli de joc comerciant, ignorant.
Și câți dintre noi ajung să strige "șah mat"
Sau să evadeze din margini de pătrat?
Pioni de gloată, după obicei obștesc.

Și atunci nu sunt lucrurile pe care
NU noi le-am ales, cele care definesc
Caracterul uman și soarta în viață?
Ele ne fac cine suntem, dau esența,
Ce nu poate fi în veci contramandată.
Uităm uneori, omitem sau judecăm
Nebunii pioni și legea inculpată,
Din propria nealegere venită.

Lemne după reguli cioplite de sculptori,
Piese cu fabricarea anticipată,
Albe sau negre, oameni cinstiți, infractori...
Matrița-i de la naștere decupată.